

Obraz spojil dětství se současností

30.7.2012

Kunín - K setkání po desítkách let došlo minulý týden na kunínském zámku. Na pozvání sem dorazila praneteř slavného přírodovědce Maurice Remeše, na kterou čekalo jedno velké překvapení.

Když vešla v úterý odpoledne šestasedmdesátiletá Eva Kreiselová na zámku do kabinetu přírodnin, jen těžko hledala slova. Jednomu z rohů místnosti dominovala reprodukce slavného obrazu David s hlavou Goliáše od italského barokního umělce Caravaggia. Byl to přesně ten obraz, který visel v pracovně jejího prastrýce Maurice Remeše, s nímž má spojené celé dětství. Významný příborský rodák, jehož práce v oblasti paleontologie jsou dodnes součástí univerzitních osnov, zanechal svou stopu i na kunínském zámku, kam přijel na návštěvu jako třináctiletý.

Odpověď přišla za dva roky

Nechybělo však mnoho a k tomuto shledání nemuselo vůbec dojít. Stačilo, aby paní Eva neodpověděla na dopis, který zanechal na olomouckém hřbitově Bronislav Novosad. Tento pracovník Muzea Novojičínska, sběratel kamenů a obdivovatel práce Maurice Remeše, hledal v místě působení nejen přírodovědce, ale i lékaře Remeše jeho žijící příbuzné. Po letech našel ve schránce odpověď. „Přes třicet [let](#) sbírám kameny a zajímá mě [život](#) právě Maurice Remeše. Když ještě žil doktor Grepl (Emanuel Grepl archeolog Muzea Novojičínska a významná osobnost města pozn. red), tak jsme byli společně v Příboře a tam mi ukázal rukopis Štramberský vápenec a jeho zkameněliny. Během doby mě začalo zajímat vše, co se týkalo života Maurice Remeše, a jednou jsem byl na [správě](#) hřbitova v Olomouci a tam na sebe nechal kontakt, protože jsou tam uloženy ostatky pana Remeše i jeho dcery,“ říká Bronislav Novosad.

A dodává: „Přibližně po dvou letech mi přišel dopis od paní Evy, že když jí zemřela maminka, tak tam byl mimo jiné i dopis ode mne, a protože chtěla, aby mi bylo odpovězeno, tak mi odpověděla.“

Po nějaké době vzájemné korespondence došlo i na osobní setkání a v současné době zvou paní Evu na zámek při konání různých akcí, jako byla například ta čtvrtěční, kdy začala výstava Mehofferův palác ve Fulneku příběh neobyčejného domu. U této příležitosti si zámek vypůjčil na pouhý jeden den obraz, který praneteř doktora tak dobře zná.

„Vždycky, když jsme šli strýčka navštívit, tak jsme pod tím obrazem seděli, a tak jsem moc ráda, že ho zase vidím. Je už to moc dávno, co jsem ho naposledy viděla,“ přiznala

mimořádně vitální dáma, jež byla profesionální tanečnicí a později své umění dlouhá léta předávala na základní umělecké škole v Pardubicích. Někteří z jejích žáků jsou dnes sólisty nejvýznamnějších českých divadel.

Paní Eva, stejně jako Maurice Remeš, vyrůstala v Olomouci a po tragické smrti jediné dcery přírodovědce, která tragicky zahynula v roce 1933 v Tatrách, její mamince ztracené dítě do jisté míry nahrazovala. „Celé mé dětství s ním bylo spojené. My jsme se stýkali hodně, poněvadž on s mým dědečkem a babičkou, když byli mladí, hodně cestovali po celé Evropě a dokonce byli i v Africe," pokračuje paní Eva.

Renesanční člověk

Na prastrýci ocenila především fakt, že měl zájem o vše. Nešlo jen o vědy [přírodní](#), ale také o kulturu, která byla právě jeho neteři tak blízká. „Strýček se zajímal o [muziku](#), umění, přírodní vědy, a to nejen o paleontologii, ale také o astrologii. Dokonce měl i dalekohled, takže jsme si mohli o ledasčem pohovořit. On sám aktivně hrával na klavír," zavzpomínala rodačka z Bratislavy.

Doktor Remeš zemřel v roce 1959 a paní Evu hřeje u srdce, že ani dnes není jeho práce v oboru paleontologie zapomenuta. Učebnice Úvod do všeobecné paleontologie, již sepsal společně s Josefem Augustou, je dodnes součástí vysokoškolských učebních materiálů. Remešův vzácný rukopis Štramberský vápenec a jeho zkameněliny, který je momentálně možné vidět na kunínském zámku, je podle Bronislava Novosada dílem minimálně evropského formátu a je velká škoda, že dílo nebylo doposud publikováno. Nicméně snaha vydat knihu, kterou by nadmíru ocenila minimálně paleontologická obec, stále pokračuje.

Malá výstava v prostorách kabinetu přírodnin kunínského zámku dává nahlédnout do depozitáře Muzea Novojičínska, jež letos slaví 125 let od svého založení. Dílo Štramberský vápenec a jeho okolí z roku 1933 je veřejnosti představeno vůbec poprvé a jedna z vitrín zde patří také Maurici Remeši a jeho rodině.

Cenné artefakty darovala i praneteř Eva Kreiselová a k vidění jsou zajímavé vzorky nejen od příborského rodáka.

Autor: Adam Knesl